

DIARI DE MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY X — DIJOUS SANT, 24 MARÇ 1932 — NUM. 2609 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

La grandesa del Dolor

En el batejar de totes les accions humanes, per un instint de la seva naturalesa, l'home, aquest rei de la creació, preté constantment aconseguir el cim de la grandesa i de la felicitat; i sempre, després de moltes fatigues, no rep del món altra recompensa que el desengany i la desil·lusió. Hi ha una llei inexorable que pesa fatalment damunt tot el llinatge humà, sense que ni un sol dels seus membres no pugui eximir-se'n. De totes les criatures que sortiren de la omnipotència de Déu, sols l'home té aquest privilegi de sentir en el seu interior aquella tortura rosegadora de l'esperit que s'anomena Dolor.

Per múltiples i enginyoses invencions que l'home fassi, res no ha pogut ni podrà mai contra la sobirania d'aquell corc de l'ànima.

Ell ha imperat en totes les generacions, en tots els temps i en tot lloc, i les llàgrimes fins ara han estat i seran sempre la més segura herència que l'home podrà llegir als seus fills.

Haurà posat Déu la seva criatura predilecta al món per poder-la turmentar? El que és la bondat suprema, per natural de la seva essència, no pot complaure's en el mal.

I és que l'home ignora que la seva grandesa radica en l'esperit; tot el restant és fugisser com l'aire que respira, corruptible com la matèria del seu cos.

La vertadera, la única grandesa és la de l'esperit; i a mida que aquest s'acostia a la Font de la Llum, de la Veritat i de la Vida, més s'aproparà a la seva grandesa, a l'única grandesa que li escau: i com sigui que la criatura humana és allunyada de la Divinitat per la caiguda original i a més per les culpes personals, mai podrà acostar-se-li si no és pel camí de la expiació. Havent nascut del pecat el dolor, no trobarà el pecador cap altre camí d'expiació que la via dolorosa de la vida.

D'altre manera, com podria explicar-se el misteri del dolor en els fills d'Adam sense la caiguda del nostre Pare?

A Déu hi anirem, doncs, pel dolor al qual devem considerar, per aital raó, com el remei i el bàlsam de l'esperit que, en seguir l'home dissortadament pels tortuosos viaranyos passionals, se sent ferit pel fibló d'aquell que l'agullona.

Jesús, el nostre Mestre, vingué al món a fer la gran expiació dels nostres pecats, i per això volgué universalitzar i sublimitzar el dolor. Volgué donar-nos una ensenyança admirable d'aquella sòlida sabiduria i bellesa que enamora les ànimes, personificant Ell mateix el dolor per tal de que en estimar-lo, estiméssim el dolor, i així confosos l'amor i el dolor, s'apoderés aquest del nostre esperit donant-li una alenada de grandesa i magestat que aparta i allunya de les coses efímeres i miserables, fent-li estimar en canvi sols allò que tingui un valor universal, permanent i etern.

Si així no fos, com podríem comprendre Jesús, Rei dels segles immortal, Llum del món, víctima d'un cruel assotament, befat, escopit, cobert d'insults i d'ignomínia, convertit en l'imatge del dolor? Com al Sol de la Glòria, havent-se-li apagat el resplendor, veuríem cobrir-li les espatlles amb un drap, mofa del mantell reial, coronar-li la testa sacratíssima amb salvatges espines i sostenir les seves mans guardadores la canya fràgil, com rei de befa?

No es possible que pugui haver-hi més gran dolor que el que destrossaria, en aquells instants, el cor del Home que, per haver predicat la ve-

Clixé "Arxiu Mas"

Aixecada la capella de Nostra Senyora dels Dolors com hostatge religiós de la Congregació, Viladomat qui en fou encarregat de exornar-la, cercà en el text evangèlic i en les devocions tradicionals tots els temes que fessin referència als Dolors de Maria, i ens deixà la capella dels Dolors com un cofre senzill i fins vulgar per defora, però ric i sumptuós en son interior. Els anys l'han saturat d'una olor i d'un sentiment tan religiós que només en entrar-hi un hom se sent commós. El gravat d'enguany és reproducció d'un dels medallons de l'altar, i representa l'enterrament de Jesús. Dificil era en un òval encabir un tema de tal naturalesa. Viladomat en reeixí de tal faísó, que els principals personatges que hi prengueren part es destaquen amb personalitat pròpia. Nicodemus i Josep de Arimatea amb llur actitud palesen la propietat amb l'audàcia; i Maria, el gran dolor, però vigilant l'operació i treballs que els bons deixebles realitzen.

ritat i la justícia, contempla la seva grandesa ultrajada; més tampoc ha existit en l'Història un exemple de tan alta i sobirana grandesa de serenitat de l'esperit davant la baixesa de les passions desenfrenades.

A n'aquesta Victima Sagrada que vesteix el cel amb mantell d'estrelles, podran llevar-li les vestidures; a les mans, que foren bàlsam dels afligits, es podrà travessar-les i subjectar-les a la Creu; entenebriran amb sang i ferides el front que és l'espill dels àngels, podran apagar els ulls al resplendor dels quals sortiren com guspies els sols del firmament i emmudir aquella boca que manà el món giravoltar l'espai, però mai treuran a Jesús la seva Magestat Augusta, la Grandesa Suprema, la Personificació del Dolor.

Jesús, Mestre Diví, obté la glorificació pels seus dolors i, predicant pel Pare, fou l'únic exemple d'expiació perfecta, i lliurat i pres i trossejat pel dolor, des de la Creu ens ensenya que és el dolor l'únic camí de la grandesa.

Oh, homes! Vosaltres que aparteu el rostre del Crist i no voleu que els infants endolceixin la mirada amb la imatge del Mestre Crucificat amb braços i cor oberts al món, penseu que demà, quan els homes no sapiquen adorar el Crist per beneir-lo, miraran sols a vosaltres i a l'esquifada societat sense ànima per a llençar-li al damunt la maledicció més terrible.

Mentrestant, Crist Viu, Crist Regna i la seva glòria ens mostra la grandesa del Dolor.

Constantí Noguera, Sch. P.

A l'Hort de les Oliveres

Com un sarcasme foll la nit s'atança!
Tot és quietut!

Sols l'oliverar cruix: és de recança?
Ploriqueja sublim; sorolls de llança
el silenci de l'Hort per fi han vençut!

Jesús dins la tenebra sent tristesa;
un bes de pau,
un mot i un altre mot que fa ferersa
entela cruelment fins la grandesa
d'aquell cel que fa poc era tan blau.

De nou, soroll de llances que fereixen
brots novells;
tant es blinquen les branques que marceixen
que els caminals de l'Hort fins envaeixen.
Plany d'ocells!

Entre els núvols bocins de lluna plena
vessen llum,
volen fer amb esforç l'hora serena:
l'oratól porta un plany de Magdalena
fet perfum.

Parpellegen uns flams entre el brancatge;
ja són lluny!

De tant en tant un mot de vil ultratge
que s'escapa del trist pelegrinatge,
a l'Hort retruny.

Tot és quietut, de nou feta misteri;
s'ha consumat!

I esvaïdes les veus d'aquell platxeri
l'oliverar mormola un trist salteri
al Condemnat.

Anna Serra

Barrabàs

Pilat solament per referències coneix Jesús. No l'havia vist mai, ni tampoc se n'havia preocupat de veure'l, més i més quan va assabentar-se de l'antagonisme que hi havia entre Ell i els principals del poble jueu. Vulguis o no vulguis, però, va haver d'intervenir en aquella causa ignominiosa. Pres i lligat li presenten perquè firmi la sentència de mort en creu. El reconeix innocent—«no li trobo motiu de condemna», digué—i volia salvar-lo. La gosadia judaica, però, l'atemoritzà i aleshores cercà refugi en un home criminal, empresonat i prou conegut pel poble, anomenat Barrabàs. Aquesta comparació incomparable entre Jesús i Barrabàs, malgrat tota la bona intenció de Pilat, accentua l'humiliació de Jesús i la covardia d'un jutge que, des d'aquest moment justifica l'odi i la venjança,

Solament l'incomprensió farisaica podia admetre la llibertat de Barrabàs «lladre famós» abans que alliberar Jesús de Nazaret «que havia passat per aquest món fent bé a tothom». Aquesta incomprensió fou ben palesa ja quan Nicodemus, un dels principals del poble jueu, volgué provar, davant l'Assemblea Judàica el messianisme de Jesús. Els prínceps dels sacerdots i altres prohoms, que temps ha monopolitzaven el govern del poble, s'escandalitzaren d'aquella defensa i protestaren sorollosament, que Aquell «fals profeta» hagués trobat defensors, i àdhuc prosèlits, en el sí

de la mateixa Assemblea, acabant per anatematitzar Nicodemus i allunyar-lo per sempre d'aquell lloc de conxorxa.

La calúnnia insistent hauria seduït una bona part del poble que, degut a la pressió i preponderància del judaisme i fariseisme, oblidaria, ben aviat, els favors «incomptables» que havia rebut, de faísó inestroncable i sense excepció, de Jesús de Nazaret. I, qui ho havia de dir! Aquella multitud, ara convertida en turba, posada davant la casa de Ponç Pilat, que feia quatre dies havia rebut pomposament el Nou Profeta com mai s'havia vist a Jerusalem, demanava també la llibertat de Barrabàs i la crucifixió de Jesús de Nazaret. Que voluble és el poble!

I qui era Barrabàs? Aquest home que no hi ha cap Evangelista que l'oblidi en contar-nos la Passió de Jesús, indubtablement ningú se n'hauria recordat més i hauria passat, com altres *eiusdem furfuris*, a la posteritat sense deixar rastre ni del seu nom, si no fos el paper importantíssim que representa el seu desalliberament.

Havia estat un bandoler que havia viscut del pillatge o del lladrocini; era el cap d'una banda de lladres que escampava el terror en aquelles contrades on compareixia; darrerament portà a cap una sedició en la qual cometé, personalment, algun assassinat. Derrotat i capturat fou empresonat i condemnat a mort, per tal d'evitar aquella pesta que de la muntanya havia baixat als pobles i a la ciutat. Anomenar-lo solament causava certa repugnància per els qui coneixien o savien les seves gestes criminals; encara que el seu nom era ja conegut per tot el poble, com ho confirmen els evangelistes, dient que era «un pres famós qui se anomenava Barrabàs».

Malgrat tot i aquesta repugnància, fou alliberat el reu i condemnat, a mort de creu, Jesús l'innocent. «No el volem Aquest, sinó a Barrabàs», cridà la turba en aquells moments d'odi delirant. «I Pilat decretà que es complís llur demanda. Posà en llibertat aquell qui havia estat empresonat per homicidi i sedició i abandonà Jesús a llur voler.»

La covardia, l'incomprensió i la calúnnia, demanen la mort del Just, del veritable Redemptor del Poble, i la llibertat del reu, símbol de la més greu injustícia.

Sigui com sigui, però, s'ha consumat la persecució i odi contra de Jesús, qui tindrà l'epíleg més ignominiós en el Calvari.

Tant de bó que avui no es repeteixi aquell espectacle tan vergonyós per al poble jueu!

Joan Baranera, pvre.

Tombes florides

La primavera ha renaudet,
damunt les tombes oblidades;
un verd novell ha rellorit
i ha renovat l'alè dels arbres.

Si vens aquí, la soletat
serà un teixit dens d'harmonia;
dintre de l'ombra un cant perdut
d'ocell, dirà l'oblit d'aquesta vida.

No trobaràs la mort enloc,
només un dolç anhel de deslliurança,
i el pensament absort dins l'infinit
veurà en l'eternitat: una ombra vaga.

Reposa un poc, i sentiràs dins teu
un batec immortal que il·lumina ta pensa;
i els éssers estimats lleument vindran
per fer-te més suau la visió serena.

J. M. Rovira i Artigues

(Del llibre suau publicat «L'oreig primaverat».)

SASTRERIA**ENRIC SERRAS**

==== Últimes novetats en trajos per a primavera ====

Santa Teresa, 52 - Mataró

APARELLS DE RADIO

COLONIAL - COLUMBIA - EXCELSIOR

DE 3 A 10 LÁMPARES

DES DE 175 PESSETES

REPRESENTANT EXCLUSIU A MATARÓ: carrer de Amàlia, n.º 38

Abans de comprar objectes de Joieria, Plateria, Rellotgeria, Optica, visiteu la casa

Francisco Fàbregas

Successor de l'Antiga "CASA RECODER" - Fundada en 1774

ON TROBAREU PREUS MOLT REDUITS

ENRIC GRANADOS, 45

MATARO

Tallers de Fusteria Mecànica JOAN ALUM-EDUARD VALLS

Ferrer i Guardia ~ abans Rambla del Duc de la Victòria ~ (cantonada Masev)

Per a major comoditat del públic continua rebent-se encàrrecs en el domicili de

JOAN ALUM - Sant Josep, 16

ROURE -

JOIES - RELLOTGES - ÓPTICA
PREUS REDUITS
GRAN ASSORTIT EN ARTICLES REGAL - PRIMERA COMUNIÓ
RAMBLA, 34 MATARÓ TELÉFON 171

MANUEL MURLANS

SUCCESSOR DE JOAN MORERA

LLAUNERIA - ELECTRICITAT - LAMPISTERIA

Dipòsit de vidres

Casa fundada en 1823

MATARÓ

Telèfon 335

E. Granados, 15

Palau, 27

SASTRERIA

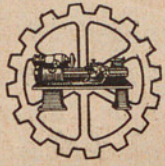
KUNÍ

ACURADA CONFECCIÓ EN TRAJOS COTÓ, BLAU, DRILS, VELLUT I ESTAM

Prat de la Ribera, 4
MATARÓ

FRANCISCO MAURET MORAGAS

CONSTRUCCIONS MECÀNIQUES EXCLUSIVAMENT PER A L'INDUSTRIA DEL GÈNERE DE PUNT
Stock permanent de peces intercanviables per als més perfeccionats sistemes de màquines Standard

MATARÓ
GRAVINA, 27

Segell de garantia

ELECTRICITAT - AIGUA - VIDRES

Projectes i Pressupostos

Ferran Boquet Gurgui

Successor de Pau Gurgui

STA. TERESA, 23 - MATARÓ - TELÉFON N.º 17

"CALLICIDA FAMOS"

Mercès al "CALLICIDA FAMOS,, ja no pateixo dels peus.

En 3 dies cura i extirpa tota classe de ulls de poll i durícies

"Parches Sor Virginia"

curen el dolor

Tos, Bronquitis, Reuma, Ronyons, Nirvis, Insomni, etc., etc.

No temi l'hivern - On es senti el dolor posi-s'hi un pegat Sor Virginia

VENDA EN FARMACIES

DIPOSITIS A MATARÓ

Farmàcia La Creu Blanca - Farmàcia St. Josep

SERVEI D'AUTOMOBILS DE LUXE MARTÍ ENRIQUEZ - Successor de Francesc Esglesas

Lloguer de cotxes coberts i descoberts
Servei especial per a Casaments, Bateigs, Excursions, etc.

PUNTS DE PARADA: Davant l'Hostal Montserrat TELEFON 128 Costat del repartidor de betzina de la Rambla

Domicili: Wifredo, 15 - Telèfon 302 MATARÓ

AGENCIA DE TRANSPORTS SERVEI RÀPID PER AUTO-CAMIONS

JOAN SERRA CUADRADA

Successor de E. Nogueras (a) Liru i de J. Boba

Servei especial combinat amb les més importants cases de Transports Marítims i Terrestres d'Espanya i Estranger, responnent de tota classe d'averies i sustraccions

MATARÓ-St. Antoni, 51-Tel. 120 BARCELONA-Tantarantana, 23-Tel. 19913

Centre Jurídico-Administratiu

Director: T. Sánchez

Tramitació de tota classe d'assumptes en oficines públiques
Pagaments: Hisenda, Contribucions, Patents Quotes militars i expedients Quotes - Títols xòfer - Matriculació cotxes
Petició destins civils per llicenciats Exèrcit

DESPATX: FEINERS DE 4 A 6 - FESTIUS DE 11 A 1

Sta. Teresa, 51 MATARÓ Telèfon 277

Per les festes de
PASQUA

OMS

ofereix un extensiu assortit de MONES de totes classes i preus, cuidant-se de la tramesa a fora de les que se li encarreguin.

OMS

recomana especialment les MONES de MASSAPÀ ARRIGAT com excel·lent postre per aquestes festes de Pasqua

Riera, 42 - Santa Maria, 30 - Telèf. 58

Una obra desconeguda de Viladomat

Auto-retrat de Viladomat, reproducció del que va compondre Adolf Mas per a l' juntament de Mataró i que publicarem en el número extraordinari de les Santes de l'any 1923.

Es de remarcar les característiques que Fontanals del Castillo esmenta en el seu llibre «Un recuerdo de Antonio Viladomat»

Ja he esmentat en altra ocasió l'encís que em produeix una visita a casa de l'Adolf Mas. L'atracció irressistible que obra damunt la meua voluntat fa que amb freqüència, quan tinc un lleure, travessi la plaça de l'Àngel i em fiqui en aquell carreró de la Freneria, tan quiet i tan fosc i, sense espantar-me el nombre de graons de aquella escala, m'enfilo fins el tercer pis on viu i té el seu estudi aquest home admirable, excel·lent amic, que ha portat a cap la recopilació de totes les bel·leses artístiques de Catalunya i d'Espanya i amb el qual és precís comptar sempre que es vulgui una il·lustració o un detall seriós de qualsevol monument antic o modern. Aquella sala de treball, que alhora és santuari i taller, la visió de la Catedral pels amples finestrals, la conversa amable i amical del patriarca de la fotografia artística i àdhuc la probabilitat d'una troballa reportable, em fan oblidar tot seguit la fatiga de la pujada. Adolf Mas—el gran don Adolf de la barba d'argent», que podriem dir si volíem plagiar Ruben Darío—em rep amb les seves paraules habituals de bonhomia. Feia dies, ara, que no hi havia estat, malgrat haver rebut d'ell dues postals en que es queixava del meu abandó. Aquesta tarda, però, ja no puc passar més, i li presento les meves excuses per una ingratitud involuntària.

—Us feu pagar molt car!—cria encara mig indignat.—Tants dies sense venir! Ja sabeu que us enyoro quan fa temps que no passeu per aquí.

Mormolo més excuses i en el rostre de l'amic es dibuixa un somriure. Després m'explica que ha estat malalt i no es troba gaire bé. Mentrestant, el seu fill i intel·ligent col·laborador Pelai aten una «ama estrangera que vol fotografies del diumenge de Rams, i l'esposa, amb tota cura, li porta una copeta de medecina. Les gentils secretàries recullen proves fotogràfiques i les col·loquen en llurs llocs de tota aquella sèrie de calaixets que guarden el tresor de l'Arxiu.

—Us vull ensenyar un altre Viladomat molt poc conegut—em diu.—M'hi jugo qualsevol cosa que us agradarà i, a més, us interessarà.

Tot seguit demana una fitxa a una senyoreta i aquesta ens porta una reproducció d'un Sant Sopar.

—Què us sembla?—em pregunta mentre m'esguarda a través d'aquells binocles imponents.

Durant uns minuts no torno resposta, impressionat per la meravellosa fotografia.

—Magnífic!—exclamo—Es una de les més belles obres de Viladomat.

D'on ho heu tret? Com us ho feu per a trobar aquestes joies?

—Mireu i llegiu.

I em mostra una revista que té damunt la taula. És el número 4 del Volum I del «Butlletí dels Museus d'Art de Barcelona», corresponent a Setembre de l'any passat. Li prenc dels dits i al dessotha d'un gravat que reproduïx la fotografia d'aquest Sant Sopar llegeixo el que segueix:

«Una obra desconeguda de Viladomat:

En una de les possessions de la família Ferrer Vidal i Güell, existia el quadre representant el Sant Sopar, que ací reproduïm, i que amida 3 metres de llarg per 1 metre d'alt. L'obra tenia retocs

antics molt importants i capes de vernís innúmeres, a més de la tela presentar arrugues i clivelles causades per un mal reentelatge fet ja als anys.

Amb bon acord el propietari es decidiren a fer netejar i reentelar la pintura que ja havia estat, com hem dit, reentelada en una altra ocasió.

De la neteja en resultà, en primer lloc, la perfecta visualitat de l'obra i el reconeixement de l'estil d'Antoni Viladomat pogué precisar-se d'una manera segura. Encara, el quadre, prenia un interès especial per trobar-se, entre les figures dels apòstols, una testa de personatge, igual a la del que en el quadre del Bateig de Sant Francesc, de la sèrie de la vida del Sant al Museu de la Ciutadella, sosté l'infant damunt les fonts baptismals.

Campaner, el biògraf de Viladomat, ha deduït que aquest personatge del quadre del Bateig de Sant Francesc era el propi Viladomat, que posà el seu auto-retrat, entre els dels personatges que figuren a l'escena.

Encara, aquesta pintura feia en el dors de la tela primitiva les inicials A. V., que foren descobertes en arrencar la doble tela del vell reentelatge.

Per l'estil de la pintura, per la circumstància de trobar-se representant entre els apòstols, la mateixa figura suposada auto-retrat del quadre del Bateig de Sant Francesc, i finalment per les inicials A. V., corresponents al nom i cognom de l'artista, pot atribuir-se a Antoni Viladomat aquesta pintura fins ara desconeguda, i que hem cregut útil tenir reproduïda i catalogada, des d'ara entre la producció del nostre mestre siscentista.»

Es tracta, doncs, d'una de les més

grans obres del nostre pintor—i dic nostre, perquè em sembla que a Mataró tenim dret i deure de conferir-li carta de ciutadania—que ha estat desconeguda fins fa poc temps, car, probablement, ni els seus propietaris devien saber que era del gran pintor català dels segles XVII-XVIII. Trobo però, en la descripció una interpretació equivocada que vull fer remarcar sense ànim d'esmenar la plana a ningú i menys a la direcció del «Butlletí dels Museus», persones de gran solvència que em mereixen tota mena de respectes.

Diu en un paràgraf d'aquella descripció copiada més amunt: «Encara, el quadre prenia un interès especial per trobar-se, entre les figures dels apòstols, una testa de personatge igual a la del que en el quadre del Bateig de Sant Francesc, de la sèrie de la vida del Sant al Museu de la Ciutadella, SOSTÉ L'INFANT, damunt les fonts baptismals». Si ens fixem en el retrat, conegut com a veritable, de Viladomat,—a qui el seu biògraf J. Fontanals del Castillo descriu exactament amb aquestes paraules: (*) *La fisonomia intel·ligent y animada, ojo avizor y chispeante, arqueadas cejas, nariz aguileña con exceso, boca comprimida i enarcada,*

El retrat de l'artista en la representació d'un dels apòstols que figuren en la tela «El Sant Sopar» propietat de la família Ferrer Güell. A remarcar la semblança amb el cavaller que figura en primer terme en la pintura seva «El Bateig de Sant Francesc»

abultados labios sombreados por escasa barba, marcados pómulos, frente echada hacia atrás y un ángulo facial algo cerrado, le hacian un prototipo catalán puro de la época— veurem immediatament on rau l'equivocació. Em sembla prou clar, davant les reproduccions i detalls que il·lustren el present article, que Viladomat no és el personatge que sosté l'infant

(*) *Un recuerdo de Antonio Viladomat*, per J. Fontanals del Castillo. Barcelona. Establiment tipogràfic de N. Ramírez i C.ª, Passatge d'Escudellers, 4. 1872.

La pintura de Viladomat «El Bateig de Sant Francesc», de que es parla en el present article

damunt les fonts baptismals com diu el «Butlletí», o sia l'àngel que ocupa el centre de la tela, sinó el cavaller que està en primer terme, tan ben destacat, així com en el Sant Sopar és l'apòstol que figura a l'angle superior de l'esquerra. Perquè sinó, si en la tela que representa el Bateig de Sant Francesc fós l'àngel que el sosté

moment que el panorama sembla un decorat de conte de fades. Adolf Mas entretant, desgrana la seva conversa amable i suau sobre temes diversos. Enlestits els detalls que necessito m'alço i estrenyo la mà d'aquell excel·lent amic.

Em sembla molt interessant la publicació d'aquests detalls en el nostre

El Sant Sopar

Propiament la Passió del Senyor comença amb l'oració de l'Hort de Getsemani; aquesta oració i l'agonia constitueixen com el pròleg del gran drama de la mort de Jesús. Però el sopar amb la institució de l'Eucaristia que s'hi realitzà guarda íntimes relacions amb la passió del Salvador. En l'ordre del temps el sopar Sant precedí immediatament a l'oració de l'hort; en l'ordre de la passió, la figura de Judes, el deixeble traïdor, lliga sinistrament la festa de triomf, com era la cena pasqual, amb la mort de Crist, que era l'anyell diví, i en l'ordre del pla divinal l'Eucaristia devia ésser la representació real i incruenta del sacrifici de la Creu.

En el Sant Sopar pot dividir-se en varis i ben destriats moments: 1.ª, Cena pasqual judaica, que era la ritual. 2.ª, Lavatori dels peus dels apòstols, al que seguí la declaració del nou manament. 3.ª, Institució de la Sagrada Eucaristia amb el subsegüent gran sermó de la cena.

En quin d'aqueixos moments sortí Judes del cenacle per a realitzar el sacrilleg pacte de lliurar a Jesús? Tots els artistes, seguint sens dubte els comentaris d'alguns Sants Pares, representen el deixeble nefast amb la mà aferrada a la bossa, com si hagués assistit a l'institució del Santíssim Sagrament. Emperò, dels estudis sobre el text sagrat que han culminat en la estructures d'una concordància dels evangelis, Judes sortí del Cenacle abans de la institució de la Eucaristia.

Pintura de Viladomat, propietat de la família Ferrer i Güell. L'artista s'ha retratat a si mateix en la representació de l'apòstol que figura en l'angle superior de l'esquerra.

quin apòstol hauria caracteritzat el pintor en el Sant Sopar? És evident que en redactar la descripció d'aquesta darrera obra hi ha hagut un error que em sembla oportú rectificar, tota vegada que l'esmentada publicació ha d'ésser la veritable autoritat que deixarà a les generacions futures l'història, la nomenclatura i tota mena de detalls interessants respecte de les obres d'art dels nostres museus.

Després d'aquestes reflexions faig una exploració en l'ànim de l'amic Mas.

—I si publicava al DIARI una informació sobre aquesta pintura?—li demano.

—Vós mateix. Segurament seria interessant.

—Em deixareu les reproduccions?

—Tot el d'aquí està a la vostra disposició.

—Gràcies. Ja sé que sempre puc comptar amb la vostra gentilesa.

Seguidament una d'aquelles noies, tan identificades amb la tasca de l'artista, em facilita una còpia del que sobre el Sant Sopar de Viladomat diu el «Butlletí dels Museus» i una altra pren nota de les fotografies que necessito. Tinc d'esperar-me uns minuts. Pels finestrals albiro les pedres gòtiques de la Catedral que llueixen en la fosca de la nit, mullades per la pluja que cau, amb un efecte màgic sorprenent. Les gàrgoles vomiten raigs d'aigua argentada que espetega en les lloses del carrer. Hi ha un

DIARI per tal de continuar la popularització de l'obra de Viladomat, principalment per tractar-se d'una pintura seva desconeguda i tan característica, d'un magnífic conjunt i d'una bellesa admirable que ens vé a donar, dintre l'unitat de l'obra del gran pintor, un nou matis per a la seva història. A més, per tal de contribuir

Testa de l'àngel que sosté l'infant en la tela de Viladomat «El Bateig de Sant Francesc». Es pot comprovar com no s'assembla als altres que es consideren auto-retrats de l'artista.

a la concreció del retrat de l'artista, publiquem les adjuntes reproduccions que poden servir de guia per a demostrar el fonament de les meves observacions, fetes—ho repeteixo un cop més—sense intenció de donar lliçons a ningú, sinó amb el desig de deixar aclarida el que em sembla una equivocació involuntària.

Marçal Trilla i Rostoll

Clixés «Arxiu Mas»

L'esguard de Jesús

Eli, el jove patrici, roman consirós i pensatiu. Recolzat en la barana de l'atri de casa seva, té l'esguard fixe en la recolzada per on acaba de perdre's la multitud tumultuosa, inconscient, frenètica i xiscladissa. Fins a les seves oïdes arriba l'eco llunyà de l'ardull i xerrameca de la turba que fa uns instants passava per davant seu escridassant i insultant a un home prè. Abstret amb el garbuix de pensaments que sobtadament s'havien ensenyorit de la seva pensa en topat els seus ulls amb l'esguard sereníssim, estrany i torbador de Jesús vilipendiat pel poble, s'havia postrat en l'actual actitud reflexiva; ni es dona compte dels grups que al carrer han anat formant-se i que engrescats corren a engruixir la multitud que avança cridanera vers el Palau de Pilat on Jesús és conduït per segona vegada.

Eli resta allí encara, immòvil, callat, amb la testa un xic enrera i el cos lleugerament inclinat damunt la barana majestuosa. Ni percep la veu de Syria, la seva esclava, que l'invita al refrigeri. Eli continua allí somniós, preocupat, reflexiu, absent del que passa al seu entorn, amb l'esguard concentrat en un lloc fixe d'on sembla que aflueixin determinats i misteriosos atractius que subjuguen tot el seu esperit, que embotallen la seva voluntat, talment com si fos engrapat per una al·lucinació enfebridora.

Les faccions del seu rostre juvenils sofreixen de tant en tant unes lleugeres i quasi imperceptibles convulsions que traeixen la lluita que sosté la seva jove i poc conreuada intel·ligència.

Eli pateix. Dintre seu sent revelar-se unes inquietuds inconegudes que el martiritzen. Sofreix. Percep un sofriment moral que arriba a anguniar la seva sensibilitat física, i sent el seu cos xop d'una impressió esborronadora que coloreix lleument el seu rostre esdevingut fa poc d'una pal·lidesa malaltissa.

La pensa del jove patrici ha quedat fortament presa de l'esguard que Jesús fa uns moments casualment li adreçava. La contempla encara talment com una visió que el lassa, que li absorbeix els sentits i que fa accionar-li violentament la seva intel·ligència endormiscada plascentment en les despreocupacions pròpies de la seva joventut plascèvola i inactiva.

Ell, l'escèptic que comodament es desentenia de les prèdiques que havia sentit contar d'aquell home que anomenaven Jesús, ara veia trasbalsada la seva consciència en contemplar-lo en mig del poble que, desagraït, l'insultava i el conduïa al sofriment. Ell, que mai havia molestat les seves comoditats de jove patrici i ric per escoltar les doctrines que Jesús predicava als humils, ara havia sentit un càlfred desconegut en veure'l veuat, escarnit i maltractat per aquells arrauxats que ahir aclamaven amb lloer i palmes i suara el desprecia ven omplint-lo d'improperis.

La faç de Jesús se li apareixia de bell nou com una visió insistent que li regirava el cervell. La veia en el seu doble aspecte d'angoixa i majestat alhora. La seva sagacitat, per ell mateix desconeguda fins aquest instant, havia copsat en aquella mirada casual i de malenconia tota la angoixa d'aquell ésser extraordinari que recollia les amargors d'una ingratitude monstruosa, que havia de soportar valentment la prova de fel de no veure la florida esplendorosa de la

Clíxé «Diari de Mataró»

MONUMENT DE LA PROVIDÈNCIA

El Convent de Religioses de la Divina Providència fou bastit en mig del camp. Dedicades aquelles religioses principalment a la vida contemplativa, el lloc escollit era molt escaient. Les hortades de la carretera de Barcelona acceptaren de bon grat el veïnatge de la nova casa de Déu. El que escriu aquest apunt recorda com hortalsans confins a la mateixa Riera d'Argentona assistien per les festivitats de Setmana Santa a l'església de la Providència i fruien en portar vara de tàlem en les processons del Monument. Avui els camps han cedit el lloc a les noves construccions i ha fugit aquell aire pairal de les cènies i la campana que cridà a la oració de les religioses trena els seus repics amb els xiulets de la fàbrica; i per això creiem que la permanència del sudit convent serà bona penyora de celestials benediccions sobre aquella llenca de nostra urb, on s'hi va fent difícil l'acció de la Parròquia.

seva doctrina d'amor, ans al contrari, havia de sofrir el calvari que li donava el seu propi poble amat i escollit; i a l'ensem en aquell esguard inolvidable hi veia meravellosament reflectida tota la majestat, aureolada d'excelsitud, d'aquell ésser evidentment superior que venia a trasbalsar l'humanitat amb el bagatge preciós d'unes veritats divines i redemptores.

E i, l'escèptic, el despreocupat, pel qual fins suara tot era superflu i pueril, sentia com anava transmutant-se el seu ésser per la influència poderosíssima d'aquell esguard majestuós i dolorit, ensems dolç i sofridor, que resplendia de bondat i de dolor alhora.

Evidentment, l'esguard digne i seré d'aquell home verament extraordinari li presentava unes confusions d'esperit jamai sentides, li desvetllava unes preocupacions vitals que havia dascurat, li suggeria unes inquietuds que de moment no era prou apte per destriar, l'obligava imperiosament a discernir sobre les teories trasbalsadores que proclamava aquell que s'havia presentat com a enviat de Déu.

Certament aquell esguard complex, indexifrable, no li havia pas engendrat miraculosament les virtuts que Jesús escampava. Però li havia revelat quelcom d'extraordinari, d'inconegut que no podia esclarir momentàniament, però que l'obligava vulgues o no a rectificar tota la línia de la seva vida, que li vencia el seu temperament apàtic, que l'empenyia

Institució de l'Amor, medi ambient propici per fructificar la bona llavor

L'home, en tenir consciència de si mateix, i concebir l'existència d'un principi causa de tot, li ofereix el seu homenatge.

Els antics patriarques, arribaren fins a oferir en holocauste al Creador, els seus fills, i els sacrificis humans, foren l'ofrena dels pobles primitius. L'horror a derramar sang humana, va fer que fos substituït per l'ofertament d'altres éssers vivents inferiors (bous, bous, coloms) i per altres coses molt apreciades (fruites, blat, etc., etc.), més aquesta ofrena, l'enagenaren en son profit, dels sacerdots del sacrifici. Per rescatar el que era ofrena al Creador, sofrí mort i passió Jesucrist, i al donar la seva vida, institueix en holocauste al Senyor, no el sacrifici humà, ni l'ofrena material, sinó l'espiritual, el sacrifici d'una existència pura en profit del proïsme. El nou ofertament, no tenia la

amb una força suau i desusada a sacrificar les complacències de la seva joventut estèril, rica i improductiva, que li posava davant els ulls i la consciència un dubte roent que l'exaltava preguntant-se insistentment:

¿Serà veritat que aquest és el Fill de Déu?

Jesús Segura

significació de cruel ofrena, no era el súbdit, l'esclau, que sacrifica el més preat que té, la seva vida, sinó que sense donar valor excessiu a allò seu, considera de molt més valor, la dels seus semblants, ja que per salvar-los, dona la seva sang, i demostra amb un fet, que el fonament de la seva doctrina, consisteix en l'amor al proïsme, major que el d'un mateix.

Immens fou el sacrifici de Crist, i Sant Ignaci, volent posar un càstig a l'home proporcionat a la grandesa de Déu tot amor, diu que l'eternitat de dolor que ha de sofrir una ànima en pecat mortal, pot imaginar-se suposant que si a un condemnat li diguessin que el seu turment s'acabaria en el terme que necessités una formiga per transportar gra per gra, tota la massa total de la serra, a una de les més llunyanes estrelles, aquell condemnat, sentiria súbit sentiment de goig.

Grandios càstig, vertaderament proporcionat a l'ofensa, inferida al Esser Omnipotent, tot amor, tot indulgència, més també que deu ésser aplicat sols a la major més conscientment criminal culpa.

Es major el pecat de pensament, que el d'obra? El pecat de pensament, és una ofensa que infereix l'home a Déu, doncs imagina amb delectança, una cosa que sap agravia el Senyor, més el no portar-ho a cap, crec ja implica una obediència al seus preceptes. Ara bé, aquesta sana determinació, pot ésser de dues maneres, la primera per por als funestos

resultats materials, que implica sempre la no obediència als preceptes eterns, i la segona, per reacció voluntària, del que s'avergonyeix de la seva baixesa passional.

En aquest últim cas és una completa victòria de l'esperit sobre la carn, digne de la misericòrdia divina, i en el primer cas, es el reconeixement material del poder diví, sols acatat per por al Senyor Justicier, i per consegüent, alguna ofensa al Déu misericordiós, ja que sols son enuig és acatat.

Si el pensament es converteix en fet, queden reconegudes tres ofenses al Senyor. Trobar goig en una cosa que l'ofen i tenir l'audàcia d'accentuar-ho, i per últim, la de fer sorgir a la superfície, aquella podridura, llavor potser d'altres llavors malèfiques.

En aquest cas, es troba el pecat mortal. L'ofensa pot arribar a un fet sense possible reparació moral i material, i en tal cas, l'home devé en tal rebaixement, que s'embruten totes aquelles facultats, que podien ésser causa de regeneració.

Figurem-nos un ésser que sent desig carnal, que sap perjudica la seva salut moral, i que corromp a altre ésser, i a l'executar son crim, és aquest generador d'altres, i tots els mals que porta la seva acció, seran materialment irreparables. Aquest ésser, incorreix a l'executar la seva acció, en un vertader pecat mortal, sols reparable en el cas que els seus sofriments i la seva vida, siguin després de tal bonesa, que puguin redimir els sofriments de les seves víctimes.

Les accions meritòries per alcançar el premi etern, han d'estar en harmonia, amb les forces o medis que té de defensar la seva ànima, el pecador. Déu en la seva infinita misericòrdia, veu el fons de les ànimes i té en compte la seva seva fragilitat o força. Crist ens dona en els últims moments prova d'això, al citar pel Paradís el bon lladre. Aquest es corcà, membre podrit de la societat i és portat a la creu per pagar les seves malifetes, i al considerar el just de la seva pena, veu l'iniquitat de l'aplicació de la mateixa a Jesús. Veu la misericòrdia que Aquest té pels seus botxins, i compren que sols Déu, pot ésser misericòrdia infinita.

El bon lladre, estima Jesús per l'Amor, no deia a Déu «baixa de la creu i et creuré». No necessita de la tempesta ni del llamp, per humiliar-se sota el seu poder; s'humilia davant aquelles sublimes paraules: «Pare meu, perdoneu-los que no saben el que es fan».

Si Crist hagués baixat de la creu hauria estat Déu Omnipotent, que anonadava amb el seu poder, amb tota sa mirada. Aquest miracle, hauria estat posat en dubte, per als no espectadors del prodigi, i a més hauria faltat als seus turments, aquesta última humiliació, la més dolorosa i cruel de totes, per oferir-la en son sacrifici d'amor als seus estimats fills, hauria estat inutilitzada la llavor més formosa, sembrada per Jesucrist, l'abdicació de tot orgull, de tot poder en bé de l'humanitat, el que el distingeix de tots els profetes i de tots els mesies, allò que el fa Déu.

Joaquim Bas Gich

Conferència política

Demà divendres a la nit tindrà lloc en la sala d'actes del Centre Republicà Federal, adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya, una conferència pública sobre l'actualitat de l'esquerra a l'Ajuntament de Barcelona, a càrrec del tinent d'alcalde En Pere Comas.

TALLERS BORDANOVA

CARRER FERMÍ GALAN, 316 - MATARÓ

Construcció, reparació i compra-venta de màquines per a gèneres de punt

Solemnitats Religioses dels Dies Sants

Santoral

Dia 24.—Dijous Sant: Sant Gabriel Arcàngel i el Beat Fray Didac de Càdiç, cfr., i Sants Ròmul i Secundus, germans, màrtirs, i Agapit.

Dia 25.—Divendres Sant: *Dejuni. Abstinència de carn.* Sant Dimes, «el bon lladre».

Dia 26.—Dissabte Sant o de Glòria; *Ordres. Dejuni fins a migdia.* Santa Eugènia, vg, i mr., ven. a Agullana, com protectora del possessos i Sant Brauli, bisbe.

Cultes

Basilica Parroquial de Santa Maria.—Dijous Sant. A les sis de la tarda, Ofici de Tenebres; seguidament cerimònia del Lavatori dels peus als pobres, amb sermó del Mandatum i cants per l'Acadèmia Musical Mariana. De 10 a 11 de la nit, solemníssima Hora Santa amb sermó pel reverent senyor Arxiprest.

Divendres Sant: Dejuni i abstinència de carn. Al matí a les vuit, sermó de Passió pel Rnd. Joan Canals; a les deu, Ofici de Pressantificats, cant del «Passio» de Victòria, per l'Acadèmia Musical, adoració de la Vera-Creu i processó al Monument. Les almoines que es recolliran durant l'adoració de la Vera-Creu seran pels Sants Llocs. Tarda, a les dues, funció de l'Agonia i sermó pel Rnd. Joan Canals, Pvre.; a dos quarts de quatre, funció de la Llançada i sermó pel mateix predicador; a dos quarts de cinc, Completes, Ofici de Tenebres, Via-Crucis per les esclaves de Jesús Crucificat. Vespre, a dos quarts de set, funció de la Soledat, amb sermó pel Dr. Félix Castellà, Pvre.; a tres quarts de vuit, solemníssima Via-Crucis amb el Crist de la Puríssima Sang, acabant-se amb la adoració de la imatge.

Dissabte Sant: Dejuni fins a migdia. A les set, hores menors, benedicció del foc nou, Ciri Pasqual i fonts baptismals, lletanies; a les nou, ofici de Glòria i Comunió general. A les cinc de la tarda, Completes i Maitines i Laudes. Al vespre, a un quart de vuit, rosari i visita al Santíssim, i a les vuit, Felicitació Sabatina per les Congregacions Marianes.

Església parroquial de Sant Joan i Sant Josep.—Dijous Sant: Vespre, a les set, solemnes Maitines i Laudes (vulgarment fasos o ofici de tenebres) cantades per la Rnda. Comunitat alternant amb el poble.

Divendres Sant: Matí, a les sis, sermó de Passió; a les missa solemne «Præsanctificatorum» amb el cant del «Passio» i adoració de la Creu i processó per a traslladar Nostramo del monument a l'altar on és sumit pel celebrant. Vespre, a dos quarts de nou, Via-Crucis solemne organitzat per la Confraria de l'Agonia, portant-se pel Cos de Portants del ram de la fusta, la devota imatge del Sant Crist de l'Agonia, adoració de les llagues de Jesús Crucificat, sermó pel Rnd. Sr. Ecònom, acabant-se amb la adoració de la Vera-Creu i solemne Miserere.

Dissabte Sant: A dos quarts de vuit del matí, benedicció del Ciri Pasqual i de les fonts baptismals, lectura de Profecies, lletanies i Missa de Glòria de Comunió General. S'acabarà amb el cant de les «Vespres». Vespre, a les set, Corona Carmelitana; a un quart de vuit, mes de Sant Josep. Confessions.

Església de Santa Anna.—Dijous Sant: Tarda, a les quatre, Ofici de Tenebres, cant per la Comunitat; a dos quarts de set, Funció del Mandat, sermó a càrrec del R. P. Antón Pareta, Sch. P.

Divendres Sant: Matí, a les deu, Missa de Pressantificats, cant de la Passió, segons Sant Joan, processó per a retirar a Nostramo del Monument.

Tarda, a les sis: solemne Via-Crucis per l'interior del temple, sermó de la Soledat, a càrrec del R. P. Rector, Constantí Noguera, Sch. P.

Dissabte Sant: A dos quarts de vuit, funcions pròpies del dia i Missa de Glòria.

Església de Sant Jaume de l'Hospital.—Dijous Sant: Tarda, a les quatre, cant del «Cruz Fidelis».

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, solemne missa de Pressantificats amb adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Església de Sta. Teresa.—Dijous Sant: Tarda, a les cinc, Ofici de Tenebres amb la cerimònia dels fasos.

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, començarà el solemni Ofici de Pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració del Lignum Crucis i processó des del Monument. Tarda, a les cinc, Ofici de Tenebres.

Dissabte Sant: Matí, a dos quarts de vuit, benedicció del foc nou i solemne missa de glòria.

Església de l'Assumpta de Religioses Caputxines.—Dijous Sant: Tarda, a les quatre, cant de l'Ofici de Tenebres, amb les Lamentacions i cerimònia dels fasos.

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, missa de Pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument. Tarda, a les quatre, cant de Maitines i Laudes.

Dissabte Sant: Matí, a les cinc, començaran les cerimònies litúrgiques i a dos quarts de vuit, solemne missa de Glòria amb Comunió general.

Església de la Divina Providència.—Dijous Sant: Tarda, a les sis, Ofici de Tenebres amb les Lamentacions i cerimònia dels fasos.

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, Missa de Pressantificats amb cant solemne del «Passio», adoració del «Lignum Crucis» i processó des del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a dos quarts de sis, benedicció del foc nou i Ciri Pasqual, cant de Profecies i solemne Missa de Glòria.

Església de l'Immaculat Cor de Maria.—Dijous Sant: Tarda, a les set, cant solemne del Miserere.

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, Missa de Pressantificats amb «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a tres quarts de set, benedicció del foc nou i Ciri Pasqual, cant de Profecies i solemne Missa de glòria.

Església de les Germanetes dels Pobres.—Dijous Sant: Tarda, a les quatre, Ofici de Tenebres. Podrà visitar-se el Monument fins a les sis de la tarda

Divendres Sant: Matí, a les sis, missa de Pressantificats i adoració

del «Lignum Crucis» i processó des del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a les sis, cerimònies pròpies del dia i missa de Glòria.

Església de les Religioses Benedictines.—Dijous Sant: A dos quarts de cinc de la tarda, solemnes Maitines i Laudes de vigília de Divendres Sant, cantades per la Rda. Comunitat Benedictina i els Oblats de Montserrat; cerimònia dels fasos, Lamentacions demés cerimònies i les lliçons.

Divendres Sant: A dos quarts de set del matí, ofici de Pressantificats, «Missa dels Catacúmens», adoració de la Santa Creu i processó per a treure Nostramo del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a les cinc, benedicció del foc nou, Ciri Pasqual, res de les Profecies i missa de Glòria amb comunió, acabant-se amb el cant del Magnificat.

Església de la Mare de Déu de la Salut (Serventes de Maria).—Dijous Sant: Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant: Matí, a dos quarts de nou, ofici de Pressantificats amb la cerimònia de treure Nostramo del Monument.

Església del Sagrat Cor de Jesús. (Terciaries Franciscanes).—Dijous Sant: Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant: Matí, a les sis, missa de Pressantificats, amb adoració de la Vera-Creu i cerimònies del Monument.

Església de la Mare de Déu de Lourdes (Germanes de la Misericòrdia).—Dijous Sant: Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant: Matí, a les vuit, missa de Pressantificats, amb adoració del «Lignum Crucis» i cerimònies al Monument.

Dissabte Sant: Matí, a les sis, cerimònia del dia i missa de Glòria.

Nostra Senyora de la Llum (Valldemia).—Dijous Sant: Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres i cant del Miserere.

Divendres Sant: Matí, a les vuit, ofici de Pressantificats, cant del «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a les vuit: benedicció del foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria.

Església dels PP. Salesians.—Dijous Sant: Tarda, a dos quarts de sis, Maitines i Laudes; a les set, funció del Mandatum amb la cerimònia del Lavatori.

Divendres Sant: Matí, a les vuit, solemne missa de Pressantificats amb cant del «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant: Matí, a dos quarts de set, benedicció del foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria

Capella de Sant Simó.—Dijous i Divendres Sants, adoració del Sant Crist de la Marina, exposat a la veneració dels fidels.

Capella de Sant Sebastià.—Dijous i Divendres Sants, hi haurà adoració de l'imatge del Sant Crist del Perdó.

Capella del Sant Crist del Cementiri.—Demà, adoració del Sant Crist

de l'Esperança, exposat a la veneració dels fidels.

Divendres Sant: Continuarà durant el dia l'adoració del Sant Crist.

Notes diverses

BASILICA DE SANTA MARIA

Solemne Hora Santa.—En el «Full Dòmic» de diumenge passat el Rnd. Sr. Arxiprest Dr. Josep Samsó, prevere, signa la següent al·locució: «Germans molt estimats en Jesucrist. Fou el mateix Salvador el que va demanar a Santa Margarida d'Alacoque, que es llevés cada dijous cap a mitja nit per passar en sa companyia una hora d'oració, per tal d'aconsolar-lo en alguna manera de l'amargura que sentí per l'abandonament dels Apòstols i unir-se a la seva agonia en el Hort de les Oliveres, apaivagar l'ira de Déu i obtenir gràcia pels pecadors.

D'altra banda és el Dijous Sant quan l'Església prepara en cada temple un Monument pompós per tal d'ofrenar a Jesús una dit osa compensació pels ultratges que en aquestes mateixes hores va rebre dels Jueus.

Ara que els seus enemics voldrien per Jesús una creu més afrontosa i cruel que la rebuda dels Jueus, no l'abandonem. Acudim al *Solemne exercici de l'Hora Santa* que, ajudant Déu, tindrà lloc de les 10 a les 11 del vespre del Dijous Sant.

Practiquem-lo amb l'esperit que el practiquem les ànimes que de cor es senten amants de Jesús i haurem complert un deure deliciós. El Senyor ens ho pagarà amb divina generositat.»

Solemníssima Via-Crucis.—Tot el que s'ha dit respecte de la propietat i importància de l'Hora Santa a la vesprada del Dijous Sant, s'hauria de dir de la Via-Crucis a la vesprada del Divendres. Per això hem cregut que organitzant-lo per tres quarts de 8 del vespre del dia esmentat tindrà un èxit innegable, per la concurrència que hi acudirà i pel fervor amb que es practicarà.

Advertiments.—Predicarà els sermons d'aquesta setmana el Rnd. Doctor Joan B. Canals, Pvre.

Hom espera del bon sentit dels fidels, que s'abstindran de certes exigències que a més de multiplicar el treball del repartidor de cadires, molesten en gran manera el públic en general.

Durant l'ofici de Tenebres no es permetrà l'entrada al temple dels nens i nenes que no vagin acompanyats de persona gran. Estimarem d'aquests tinguin gran cura de què hi hagi silenci i quietud en el temple fins el moment en què el cor dongui el senyal dels fasos.

Pels actes de cantar-se les Maitines i Laudes i la cerimònia del Lavatori dels peus, hi haurà un clos de cadires lligades, reservades a les noies i senyores que es presentin amb el «Devocionario litúrgico» o el fullletó «Setmana Santa» i el cant «Ubi charitas et amor». Els joves i homes es col·locaran al Presbiteri.

Durant la cerimònia del Lavatori de peus, exceptuant l'acte de cantar-se l'Evangelí, els fidels estaran assentats per tal de no privar la vista de

l'acte als demés, i en cas de preferir mantenir-se drets, cuidin de col·locar-se en lloc que no molestin a ningú.

Dijous el poble contarà, a les 6 de la tarda, l'ofici de Tenebres i cant del «Ubi charitas et amor». A l'acte de la Hora Santa de la nit es cantaran cants apropiats.

Divendres, a la missa de Pressantificats, el poble cantarà el «Venite adremus», i en l'acte del Via-Crucis del vespre, lo de consuetud amb el solemne cant «Creu sagrada».

Dissabte, a l'ofici, el poble cantarà els kyries de la missa «Fons Bonitatis» i el restant de la missa «Cum jubilo», l'al·leluia després de l'Epístola, cants eucarístics durant la Comunió general i les Vespres al Postcomunió.

L'aigua beneïda.—L'aigua beneïda s'entregarà als fidels, a dos quarts de 11, al despatx vicarial.

ESGLÉSIA DE SANT JOSEP

Solemne Via-Crucis.—D'acord amb el senyor Ecònom, la Confraria del Sant Crist de l'Agonia de la Parròquia de Sant Joan i Sant Josep ha organitzat per el Divendres Sant un solemne Via-Crucis per l'interior del temple que començarà a dos quarts de nou del vespre, portant-se la veneranda imatge del Sant Crist de l'Agonia pel Cos de Portants del ram de la fusta, qui de costum immemorial era portat pel mateix en les processons del Dijous Sant.

Acabat el Via-Crucis, sermó pel Rnd. Sr. Ecònom salutació de les llagues de Jesucrist Nostre Senyor i adoració de Jesús clavat en Creu. Durant l'adoració la Capella de Música de la parròquia cantarà el Miserere de Mn. Blanc.

Advertiments i precs.—Per a les funcions dels dies Sants, els vint primers bancs de la nau central seran reservats als cantaires.

En totes les festes de setmana Santa i Pasqua, ocuparan el lloc de consuetud els senyors de la Il·ltre Junta d'obra i Juntes d'Administració de la parròquia.

A totes elles tots els bons feligresos són pregats d'assistir-hi per tal que amb llur cooperació puguin resultar, si és possible, més solemnes que els demés anys.

Una persona devota fa ofrena d'una corona d'espines, de plata, el Sant Crist de l'Agonia.

També una família parroquiana ha regalat unes boniques estovalles per a la nova taula-combregador. Déu els hi pagui.

Aquest número del DIARI DE MATARÓ es ven al públic al preu de

20 cèntims

Els nostres subscriptors el rebran sense augment de preu.

IMPRESA MINERVA. — MATARÓ

Gasteu més en impresos i vendreu més, diu una revista comercial anglesa. : : :

IMPRESA MINERVA

Carrer de Barcelona, 13 • Telèfon 255
M A T A R Ó

Fa tota mena de treballs per propaganda i per oficines. Estils, dibuixos i projectes originals. : : :

Confiteria i Pastisseria LA CONFIANZA

DE

JOSEP TORRENT

GRAN ASSORTIT EN MONES DE PASQUA

Dolços — Pastes seques — Vins — Xampanyes — Licors de totes marques
Fruïta confitada al preu de 2'50 ptes. els 400 grams

QUALITATS IMMILLORABLES

Dissabte i diumenge de Pasqua**Regal de Globus als compradors de mones**

Sant Cristòfor, 4 (Plaça Xica) - MATARÓ

**SERVEI PÚBLIC DE POMPES FÚNEBRES
Funeraria "LA SEPULCRAL"**

— DE —

MIQUEL JUNQUERAS Mossèn Jacint Verdaguer, 24 - Telèfon 12
Sant Benet, 24 - Tel. 111

MATARÓ

EL MILLOR I MÉS ECONOMIC SERVEI FUNERARI

Fixe dia i nit

"BANCO URQUIJO CATALAN"

Domicili: Pelai, 42 - Barcelona :: Capital: 25.000.000 :: Apartat de Correus, 845 - Telèfon 16460

Direccions Telegràfica i Telefònica: CATURQUIJO — Magatzems a la Barceloneta - Barcelona

Agències i Delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guixols, Sitges, Torelló, Vich i Vilanova i Geltrú. : — : Corresponsals del "Banco de España,, a Mataró i Vilanova i Geltrú.

Entitats que componen el Grup "URQUIJO,,

Denominació	Casa Central	Capital
"Banco Urquijo,,	Madrid.	Pesetes 100.000.000
"Banco Urquijo Catalán,,	Barcelona	" 25.000.000
"Banco Urquijo Vascongado,,	Bilbao	" 20.000.000
"Banco Urquijo de Guipúzcoa	San Sebastián	" 20.000.000
"Banco del Oeste de España.	Salamanca	" 10.000.000
"Banco Minero Industrial de Asturias,,	Gijón	" 10.000.000
"Banco Mercantil de Tarragona,,	Tarragona	" 3.000.000
"Banco Urquijo de Guipúzcoa - Biarritz,,	Biarritz (França)	Francs 1.000.000

les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles.

Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món

Agència de Mataró: Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat, 5 - Telèfon 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc. aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores - Dissabtes de 9 a 13

TINTORERIA BARCELONESA

Antiga Casa Soler

Rentats a sec — Colors sòlids i garantits — Dols a les 12 hores

Carrer Barcelona, 47 (prop la peixateria) - MATARÓ

FRANCESC CAMP

Recader de Mataró a Barcelona en AUTO-CAMIÓ

MATARÓ. — Carrer d'En Palau, 24 - Telèfon número 106

BARCELONA. — Arolas, 3; Petxina, 5 i Plaça Comercial, 10. Centre de Recaders
(Davant del Mercat Central) - Telèfon 16682**MOBLES MATEU ROS**

ELS MILLORS I A MÉS BON PREU

C. Barcelona, 20 i 36

MATARÓ

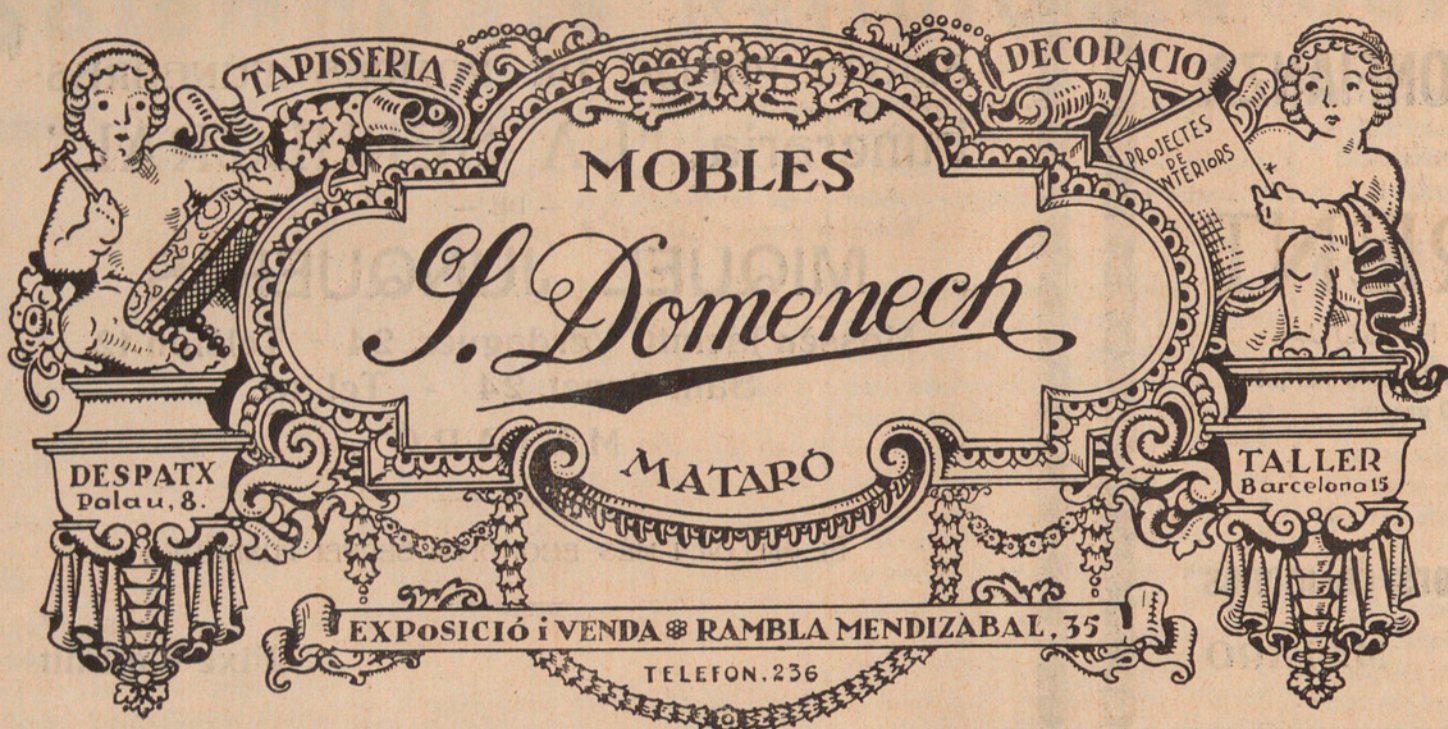
RESTAURANT DE L'ESTACIÓ**VDA. DE J. NONELL**

BON SERVEI EN TOT

Telèfon 96

MATARÓ

Visiteu durant aquestes Pasqües els Establiments de Mobles i Objectes d'Art on hi veureu les NOVES INSTAL·LACIONS ampliades, per demostrar el CONJUNT de les mateixes.

LÀMPARES - CATIFES - STORS - TERRES CUITES i altres.

Nuvis! No deixeu tampoc de veure els aparadors del Carrer de Palau, 8 i 10

on hi podreu admirar les HABITACIONS COMPLETES que té exposades aquesta

Casa que uneixen a la seva CALITAT, L'ECONOMIA I EL BON GUST.

Entrada lliure per visitar les Exposicions, per la Riera, 35 - Mataró

CONFITERIA i PASTISSERIA

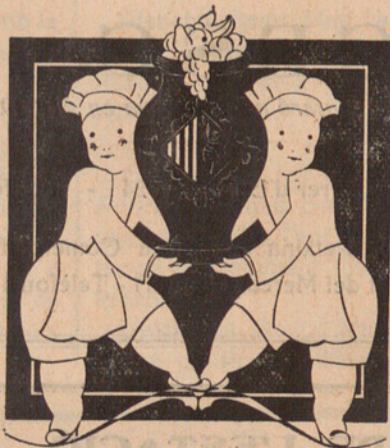
Enric Miracle

MONES DE PASQUA

Gros assortit en figures de totes classes des de la més barata a la més luxosa.

VINS ~ XAMPANYS ~ LICORS

Riera, 54, bis

Telèfon 54

Mataró

FABRICA D'ANISSATS

LICORS - XAROPS - ORXATES

Casa fundada l'any 1840

ANTONI GUALBA

XAMPANYS

Detall: Santa Teresa, 30

Telèfon 64

MATARÓ